

amamento:

An. 780 Lei

An. 390 Lei

An. 195 Lei

Tribuna Nouă

REDACȚIA ȘI
ADMINISTRAȚIA
Bulev. Regina Maria Nr.
18. Tipografia „Aradul”
222

INSERȚII
se primesc după tariful la
Administrația ziarului
și la toate agențiile de
publicitate. 222

Lei ex.

ZIAR POLITIC NAȚIONAL
Apare zilnic la orele 5 dimineața

3 Lei ex.

Preocupări de vacanță

Arad, 20 Iunie.

are că noile legi votate în
parlamentară ce s'a închi-
să transforme tradiționala
a lunilor de vară într-o
activitate pe toate terenurile.
toamnă, lumea politică, i-
și comercială va avea să
pe cu pregătirile necesare
rilor radicale prevăzute în
le adoptate de Corpurile Le-
e. În adevăr, ultimile legi
a celorlalte destinate să îmbu-
gospodăria publică și pri-
importă preocupări din partea
categoriilor de cetățeni, inte-
fiecare în parte, a juca un
tal, în dezvoltarea ramurei
omie din care face parte.

rimul rând, alegerile comu-
județene, cari se vor face
ună la baza dispozițiilor
și administrative, interesează
cetățenii deopotrivă. Politica
25.1 ea aci interesele ei, într-
lumea s'a obișnuit a ve-
din canza raporturilor nece-
re aleșii comunelor și jude-
guvernul — în rezultatul
legeri comunale și județene
eles și o indicație politică. Pe
această, asemenea alegeri, cari
mai făcut dela război în-
dau — conform noilor dis-
ni din lege — celor ce obțin
area orașelor și satelor, atribu-
și responsabilități mari. Demai-
de consilier județean și comu-
avea pe viitor o importanță
alt mai mare ca în trecut și va
astfel mai multe competiții
ul ei. Dacă ne mai gândim că
avea în Senat conform legii
ale depușă în Parlament, un
de 76 de senatori aleși de
le comunale și județene vedem
tica este de o potrivă intere-
și nevoile locale la aceste a-
Pregătirile dar, ca la orice
nie electorală, încep de pe

ea pentru reorganizarea Came-
de Comerț și Industrie, care
estor instituții un rol cu
mai de răspundere ca în trecut,
și ea noui alegeri în toamna
a. Comerțul și industria ro-
acă trec în momentul de față
o fază transitorie în timpul
lipsa de energie și de preve-
nesocotirea intereselor spe-
r putea avea urmări grave
economia națională. Noua
uire a așezămintelor chemate
sotască industria și comerțul
înțocmită tocmai ca să li se
oată posibilitatea de a evita
primejdie. Atât de importante
iuni au noile așezăminte în-
poate spune că în alegerile
comercianții și industriași își
asc ei, în mare parte, soarta
Aspirațiuni și mai mari își pot
și aci preocuparea lor, întrucât
nile de Comerț ca și cele de
trie ale acestor Camere își vor
te, pe regiuni, mandatarii lor în
atut țării.

ot astfel și cu Camerele de Agri-
ură, aceste organisme noui în-
ate pentru ocrotirea specială și
area mijloacelor de dezvoltare
lurii pământului. Aceste Ca-
e își vor împărți cu cele de
ert și industrie atribuțiunile im-
ante ale sindicatelor înființate în
legii regimului apelor, sindi-
carii vor continua și ele a func-
paralel cu cele dintâi, spre

o mai mare intensificare a operei
de dezvoltare a economiei naționale.
Un alt teren considerabil de ac-
tivate pe terenul economic și cultu-
ral îl vor avea și noile instituții
a căror înființare, votată de Senat,
va căpăta aprobarea Camerei Depu-
taților în primele zile ale sesiunii
parlamentare ce se deschide la
toamnă: Camerele de Muncă. Am
avut prilejul să vorbim, în special,
de aceste noi organe ale vieții eco-
nomice cari vor împlini o mare la-
cună, pe un teren lăsat până acum
sub puțina și slabă supraveghere a
unor organe oficiale fără putere de
inițiativă. Întrucât realizarea acestei
reforme este asigurată de condiți-
unile cari o reclamă imperios, pregă-
tirile pentru constituirea Camerelor
de Muncă, imediat după votarea
legii, vor începe fără întârziere.

Toate aceste reforme, de o im-
portanță ce nu poate fi tăgăduită,
introduce, în viața noastră publică,
principii noi în spiritul democratic
al vremii: înființarea atâtor institu-
ții autonome și cu atribuțiuni ofi-
ciale înseamnă, precum am mai spus,
participarea unui mai mare număr
de cetățeni la opera de conducere a
țării și a ramurilor ei de bogăție.
Se dă, prin noile reforme, puteri
reale de inițiativă și de execuție,
unor particulari aleși de către alegă-
torii comunali sau de categoriile
breslelor.

Noile instituții sunt în așa fel
orânduite încât fiecare cetățean din-
tr-o categorie oarecare, poate ajunge,
prin canalul conducător care servă
de supapă de siguranță, să-și spună
cuvântul și să delibereze la cel mai
înalt for legiuitor, fără a înainta
decât pe terenul breslei sale. Astfel,
un comerciant poate fi ales membru
al unei Camere de Comerț, spre a
fi trimis la comitetul regional și, de
acolo, prin încrederea semenilor săi
comercianți, direct la Senatul țării
spre a susține drepturile breslei din
care face parte. Tot așa cu indu-
striașii, agricultorii, muncitorii și in-
telektualii.

Aplicarea unor asemenea reforme
deșteaptă preocupările tuturor cetățe-
nilor, fiindcă interesele fiecăruia în
parte sunt strâns legate de ele.
Ambițiunile legitime își au locul lor
în noile îndrumări legitime. Iată
de ce, în toate direcțiunile de ac-
tivate suscitată de reformele efec-
tuate, vom avea, în vara aceasta,
pregătirile febrile ale tuturor acelor
cari, convinși de îndreptările ce vor
veni, aspiră să-și însușească rolurile
de răspundere.

In chestiunea tramvaiu- lui comunal

Arad, 20 Iunie.

Dupăcum suntem informați, o societate
românească din țară se ocupă cu înfiin-
țarea unei societăți locale, în care ar
participa, în afară de Primăria orașului și
instituțiile bancare din localitate, cu a
cărui colaborare se proiectează o consti-
tuire, la care comuna să participe cu ju-
mătate din capitalul fixat. Societatea care
a luat inițiativa este o instituție cu mare
reputație în țară, deci se poate aștepta cu
speranțele legate de ea se vor îndeplini.
Decamdă se fac tratativele premergă-
toare între cei interesați cu toate, că nici
desbaterile cu societatea din Oradea Mare
nu s'au întrerupt.

Despre mersul tratativelor, asupra a-
cestei chestiuni atât de importante pentru
orașul nostru vom reveni.

NOTE

Prietenii neamu- lui nostru

Arad, 20 Iunie.

Neamul nostru se bucură în străinătate de mari
și multe prietenii. Prietenii spontane sincere,
desinteresate, desigur, pentru noi nu prea avem
obișnuit să căutăm și să cultivăm prietenii, ori-
cât de rednice ar fi ele.

În Cehoslovacia am avut un prieten ilustru:
pe profesorul Dr. Urban Iarnik, care ne-a în-
vățat limba la perfecție și s'a folosit de ea ca
un veritabil cronicar moldovean. Urban Iarnik
ne-a iubit cu o iubire activă: a cutereat, în to-
vărășia regretatului Andrei Bărsanu, satelul ro-
mânești ale Ardealului culegând povești și cân-
tece populare. După moartea acestui bun prie-
ten al Românilor, ne-au mai rămas în republica
vecină încă o samă de prieteni ca: abatele Za-
vorai, dr. Urban Iarnik-fiul, d-na Jindra-
Huskova, conferențiară de limba și literatura
română la Universitatea din Bratislava etc. etc.

În Italia, de asemenea avem o samă de prie-
tenii de cari nu ne aducem însă aminte nici la
zile mari.

Din Franța generoasă care, durere, ne cunoaște
mai mult defectele decât calitățile, ne vine stîr-
res despre un nou prieten: poetul Phileas
Lesbegue, unul dintre spiritele cele mai lumi-
nate ale literaturii franceze contemporane, care
trăiește izolat la ferma sa din Nouvelle
Vauit unde își cultivă singur pământul. Acest
scriitor multilateral și fecund care se ocupă în
orele libere de cele mai variate probleme de
filologie, critică, poezie etc. știe, între altele multe
limbi și românește. Dintr-o scrisoare adresată
de acest mare poet d-lui Eugen Relgis, aflăm că
Lesbegue a întreținut odinioară legături de prie-
tenie cu N. Petrascu, directorul revistei „Lite-
ratura și Arta Română” și autorul romanu-
lului Marin Geles. În aceeași scrisoare poetul
francez își exprimă dorința de a lua contact cu
literatura română.

I se va întinde oare vre-o mână frățoasă dintre
literaturile noastre? Va fi cultivată această nouă prie-
tenie de către cel în drept?

Alte neamuri bat după prietenii la toate por-
țile și nu-și pierd nădejdea chiar dacă li se isbește
în fața ușile. Vecinii noștri maghiari dau do-
vadă, în această privință, de o tenacitate admi-
rabilă. La fel și alți vecini ai noștri.

Nomai noi nu vrem parca să legăm odată,
pentru totdeauna, din stăruința noastră tem-
belism orientat.

Progresele militare ale Po- loniei

BERLIN, 19. — Ministrul de război al
Poloniei, generalul Sikorski a declarat în
Senat că înarmarea Poloniei progresează
simțitor. Numărul regimentelor aeriene
este acum de 6 în loc de 3 și s'au înființat
40 uzine noi în anul 1924, pentru fabri-
carea materialului de război. Anul trecut se
puteau confecționa numai 14.900 puști, iar
anul acesta numărul lor a sporit la 150 mii.
S'au construit 4 fabrici noi de avioane.

Pe cât de atrăgători și minerișori sunt
munții când luna, răsărind la apăsate lor,
li schizează în aur comăle ondulate și
când, porait la drum, luna te întovărășește
și ca o minge de aur mat, cu care s'ar
juca noaptea, o vezi că aci se lovește de
o creastă și saltă elastic sus deasupra u-
nui vârf de munte, aci cade încet peste
alt vârf, pentru că din nou să saltă mai
sus și iar să cadă, pe atât de lugușu și
deprimant este peisajul de munte când
stă să ploie: munții se strâng atunci,
negrii ca păcura, de jur împrejurul tău, se
ridică înfricoșător de sus, ca pereții a-
brupti ai unei gropi gigantice în fundul
căreia ai zăcea tu, furtă muncușul, iar sus
un nor murdar, uind toți munții la a-
ceceși înalțime, pare capul care înclide
hermetic gropa ta.

Să cazii ofițer de rond, cu misiunea de a
inspecta toate posturile de santinele din ju-
rul cantonamentului de munte, este deci
o plăcere când luna, ca un divin arc voltaic,
își varsă lumina albastră pe toate pote-
cile, se strecoară printre brazi cei mai
deși, fărâmițându-se, desparte pretutindeni
lumina de întunec, își arată din depărtare
cantașele, casele, ascunse în pădure, și

hieta vânturilor. Este atât de rotundă și
de luminoasă uneori luna, încât ai zice
un glob electric ce ar fi în același timp
în toate părțile; iar tu, bucurându-te obi-
nuit cu lumpele bulevardelor și ale Șoselei
Chișleț, te miri că nu vezi găzele și flu-
turi de noapte roind cu mihoanele în ju-
rul astrului nomad, în căd soldatul de
santinele, care și el departe a văzut apro-
piindu-se rondul, ba și a recunoscut chiar
ofițerul, atrăg, ticălosul, cu voce teribilă, să
te bage în sperieți: „Cine-i? Stă!”... Îți
vine să i spui răspund: „Măgarule!” în loc
de regulamentar „Rond” de n'ar fi în joc
demonstrata gradului tău.

Se schimbă însă lucrul când cele patru
ore de inspecție trebuie să le faci pe in-
tunec beznă, când umbrele te împresoară
strâns, îngustând șoseaua, coborând parca
ramurile copacilor, închizând orizontul în
fața ta la fiecare cotitură a drumului, înghi-
țind lozincile, omenii, totul, în umbra de
păcură în care, cu ochii mari, te afunzi călăd
pe dubite. O piatră albă a soselei îți dă iluzia că
terenul urcă, un petec de iarbă te face să
crezi într-o băltoacă sau o depresiune bruscă
de teren și calci prea sus, prea jos, în no-
roi, în apă, enervat și drumul și se pare

Problema Pădurilor

— Deoparte jaf, de alta stagnare în exploatare. —

Arad, 20 Iunie.

Din cauza neprevăderii și a împrejurărilor
adverse, situația industriei de exploatare
de păduri din țara noastră se află azi într-o
fază cu totul curioasă. De o parte se prac-
tică o adevărată devastare, de alta unele
păduri stau neexploatate, iar lemnul putre-
zește parșit de orice silință omenească.
Aceasta e pe scurt trista situație a acestei im-
portante ramuri de bogăție a economiei noastre.

J. ul se practică în pădurile de reșinoase
al căror material este foarte mult căutat
azi, mai ales din cauza împușinării pădurilor
de reșinoase de pe continent.

Cifrele de mai jos fac dovada stării în-
grijitoare de care vorbim iar conștințele la
cari duc aceste cifre reclamă serioase și ur-
gente măsuri de îndreptare.

De multe ori prin acest ziar, am atras
atențiunea marelui public, asupra intensivi-
tății exploatareilor de reșinoase din România.

Cifrele de mai jos, culese cu descernă-
mânt, vor face azi dovadă, ceiaze va con-
tribui la măsurile ce vor trebui luate, în
folosul apărării patrimoniului nostru fore-
stier național.

Suprafața pădurilor de reșinoase din Ro-
mânia este de 1.730.000 Ha. După calculele
științifice se poate exporta anual între
50.000—54.000 vagoane.

Ori în 1922 s'a exportat 75.717 vagoane
cherestea, iar în 1923 s'a exportat 96.160,
și în 1924 s'a exportat 93.177. Total
265.054.

Deci în loc de 150.000—162.000 vagoane
cât ar fi fost normal să exportăm, am ex-
portat 265.054 vagoane deci cu 2% mai mult.

Nomai pe valea Muresului, pe un front
de 141 km. se exploatează 1.984.673 mc.
de reșinoase anual, căci lunar din stațiile
de C. F. R. de pe această vale se încarcă
3730 vagoane de cherestea.

Pe valea Trotusului în cele 85 gateri 31
joagăre (ferăstrae de apă) se taie anual
554.500 mc. de Brad. Deci pe un front de
62 km. 14 km. 14 gateri 85% streini și
15% români.

Pe valea Muresului pe un front de 141
km. sunt 43 fabrici de cherestea cu 202
gateri, adică la fiecare 7 km. 10 gateri!
Din aceste 95% streine și 5% românești.

Pe valea Sucevei din Bucovina, pe un
front de 71 km. avem 21 fabrici de cher-
estea cu 62 gateri (ferăstrae). Din aceste
97% streine și 3% românești.

Pe de altă parte suprafața pădurilor
României scade anual din cauza exproprierii
pădurilor pentru crearea de izlazuri.

Până la 1 Iunie 1925 s'au expropriat:
232.869 Ha. păduri și 100.819 Ha. pomi
din cuprinsul pădurilor, tot 1.336.688 Ha.

Aceasta constituie un pericol îngrijitor
pentru existența pădurilor.

În fine din cauza împușinării pădurilor
de reșinoase de pe continent, de către un
coasor strein numit „Acordo” se întreprinde
azi o așa zisă expediție de pradă a pădu-
rilor României. Căci cu concursul finanței
străine azi se proiectează la noi un cartel,

— un trust — a tuturor celor 95% de
industrii forestiere străine din România, care
vor dicta atât prețul de piață a lemnului
fasonat, cât și la tulpină (în pădure).

Un așa zis Concern voeste a monopoliza
comerțul de cherestea din România.

Din cauza acestui trust, care are azi a-
cap-rată cea mai mare parte din pădurile
României cu încă 3—10 lei mc. (în loc de
150—200), „Casa Pădurilor” care posedă
1.835.000 Ha. păduri ale Statului, se află
azi în jenă financiară, căci la licitațiile pu-
blice azi nu se mai prezintă amatori, iar
pădurile stau nevândute. — Căci toți lici-
tatorii refuză a plăti Statului 150—200 lei de
mc., când sălături Trustul „Foresta”, taie
încă pădurile tot cu 3 lei mc. Legea impre-
viziei, dacă s'ar fi legiferat, ar fi netezit
aceste asperități.

Cifrele și datele de mai sus oglindesc în
mod fidel o situație care cere neapărat stu-
dierea mijloacelor prin cari s'ar putea re-
duce fabricile de cherestea și s'ar împușina
suprafețele pădurilor de reșinoase exploatare
anual. Aceste măsuri, sunt în primul rând
reclamate spre a se împiedica, deocamdă,
aropierea dezastrului industriei noastre
forestiere.

Alegerile comunale și județene

În legătură cu aplicarea reformei admi-
nistrative, ministerul de Interne a cerut tu-
tutor județelor, comunelor urbane și rurale
să alcătuiască în conformitate cu noua lege
administrativă, listele electorale pentru ale-
gerile comunale și județene.

Arenda terenurilor coloniști- lor din Ardeal

Ministerul de agricultură a făcut cunoscut
consilierelor agricole din Transilvania că
în ce privește terenurile atribuite coloniș-
tilor și care la data prezentării acestora se
găseau arendate cu contract, se vor aplica
următoarele dispozițiuni:

Coloniștii se interzic în locul Statului
și ca atare au dreptul să primească dela a-
rendași arenda în natură, potrivit cu con-
tractele existente, întocmai cum ar fi făcut și
Statul.

Coloniștii vor achita însă în prealabil
arenda forțată convenită pentru aceasta, de-
punând sumele respective la dispoziția pro-
prietarului în drept a primi arenda, pre-
zentând dovada.

Arenda în natură de 100 kgr. grâu la
jugăr, la cere coloniștii au dreptul din
partea arendașilor se va ridica numai după
îndeplinirea obligațiunii de mai sus și se
va înmagazina sub controlul consilierelor
servind exclusiv în alimentația ei va
trebui să se facă tot sub același control pe
terenul în a cărui folosință de fapt co-
loniștii vor intra imediat după ridicarea re-
coltelor existente astăzi.

ROND

FOILETON

Pe cât de atrăgători și minerișori sunt
munții când luna, răsărind la apăsate lor,
li schizează în aur comăle ondulate și
când, porait la drum, luna te întovărășește
și ca o minge de aur mat, cu care s'ar
juca noaptea, o vezi că aci se lovește de
o creastă și saltă elastic sus deasupra u-
nui vârf de munte, aci cade încet peste
alt vârf, pentru că din nou să saltă mai
sus și iar să cadă, pe atât de lugușu și
deprimant este peisajul de munte când
stă să ploie: munții se strâng atunci,
negrii ca păcura, de jur împrejurul tău, se
ridică înfricoșător de sus, ca pereții a-
brupti ai unei gropi gigantice în fundul
căreia ai zăcea tu, furtă muncușul, iar sus
un nor murdar, uind toți munții la a-
ceceși înalțime, pare capul care înclide
hermetic gropa ta.

Să cazii ofițer de rond, cu misiunea de a
inspecta toate posturile de santinele din ju-
rul cantonamentului de munte, este deci
o plăcere când luna, ca un divin arc voltaic,
își varsă lumina albastră pe toate pote-
cile, se strecoară printre brazi cei mai
deși, fărâmițându-se, desparte pretutindeni
lumina de întunec, își arată din depărtare
cantașele, casele, ascunse în pădure, și

nespus de lung și de obositor. Atunci strî-
gății brusc de „Cine-i? Stă!” al santinelei
surprins, pe lângă care ai trecut fără să
știi, te face fără voce să trești și să în-
ghiți în sec odată până să răspunzi demn,
cu voce sigură: „Rond!”

Dintre toate posturile de santinele, cel la
care păziau mai cu drag soldații și pe care
inspectat mai voios ofițerii, era cel dela
cantonul 13, la o cotitură largă a șoselei,
cu minunăta privești până departe spre
graniță. Soldaților li plăcea cantonul pentru-
că nicăieri nu li păreau mai scurte ceasurile
de strajă ziua, căci în șiruri nesfârșite tre-
ceau spre graniță carele cu grăue, trenurile
cu petrol — „Ozărul”, cum li ziceau sol-
dații — vagoanele cu cereale, trenurile de
calători cu perdelile lăuate, gramurile vâp-
sate și cu pază de santinele; treceau soldații
spre lucrări și treceau chiar și automobile,
așa că nu li se ura păzind; și apoi nicăieri
n'aveau soldații noaptea adăpost mai bun
de ploie, de vânt, de frig. Le plăcea apoi
soldaților să li cadă rădăul a fi de gardă
la cantonul 13, pentru că tare de treabă era
cantonul și gospodăria fără pereche. Deși
trăneele, sapate tocmai dealungul ulucilor
canonierului scurtaseră mult din ograda omu-
lului, dar tot se credea dator să și cinstesc
caspetii cu ceva lapte, cu ouă ori ceva mă-
lăie. Le mai plăcea în sfârșit cantonul și din
pricina lui „Clavril”, un măgăruș de care fă-
ceau haz până și ofițerii văzând cum se yăra

„VICTORIA”

Institut de Credit și Economii Societate pe Acții în Arad
Capital social Lei 25,000.000 — Fonduri de rezervă Lei 15,000.000

Prospect de emisiune.

Adunarea generală extraordinară ținută la 19 Iunie 1925, cu considerarea la suprasemnările de emisiune VIII a hotărât urcarea capitalului societății de la 25,000.000 Lei la 30,000.000 Lei.

În baza autorizării primite, Direcțiunea Institutului de Credit și Economii „VICTORIA” emite 30.000 buc. acții la 100 Lei nominal pe lângă următoarele condițiuni:

1. 30.000 buc. acții se pun la dispoziția acționarilor astfel ca fiecare acționar trecut în registrele institutului, poate opta după 4 acții vechi (din emisia I—VII) câte una acție nouă cu prețul de Lei 120 de acție, astfel însă ca totalitatea acțiilor să fie divizibilă cu 5, în conformitate cu dispozițiunea adunării generale din 19/II 1925, cu privire la întregirea acțiilor în titlu de a Lei 300.

Arad, la 19 Iunie 1925.

(1321)

Direcțiunea Institutului.

România
Comitetul școlar județean Arad.

Nr. 1034/1925.

(1313)

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință generală, că în ziua de 10 Iulie a. c. la orele 10 a. m. se va ține licitație publică cu termen scurt, în localul Prefecturii Județului, pentru darea în întreprindere, a lucrărilor de transformare și reparații a edificiilor școlare din comunele Pecica-maghiară, Zărand, Vărsandul-vechiu și Ghiulița.

În baza devizelor verificate din partea serviciului de poduri și șosele, spesele de reparare sunt: la Pecica-maghiară 450.000 Lei, la Zărand 97.000 Lei, la Vărsandul-vechiu 220.000 Lei și la Ghiulița 27.000 Lei.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu legea contabilității publice (art. 72—83) și cu condițiunile generale pentru întreprinderi de lucrări publice și cu oferte închise și sigilate pe cari concurenții le vor înainta comitetului școlar județean.

Dnii concurenți vor depune odată cu oferta și o garanție de 6% la valoarea lucrărilor în numerar, sau în efecte garantate de stat.

Devizele, planurile relative la aceste lucrări se pot vedea în biroul Comitetului școlar județean la Prefectura județului și la Comitetele școlare rurale respective, în zilele de lucru între orele 10—12 din zi.

Arad, la 15 Iunie 1925.

Președinte, Prefect,
Inspector General Administrativ:

(ss) I. Georgescu.

Secretar: (ss) V. Spătaru.

Internatul Diecezan ort. rom. de fete din Arad.

Aviz pe anul 1925-1926.

În internatul diecezan de fete se primesc eleve cari cercetează liceul de fete al statului din Arad.

Taxa de întreținere 8000 Lei, se va plăti la casa consistorială ori la Direcțiunea Internatului în două rate egale: la intrarea în internat și la 1 Februarie.

Consistorul își rezervă dreptul, în caz de o urcare simțitoare a prețurilor, să ridice taxa de internat în cursul anului școlar.

Taxa de înscriere 100 Lei, taxa de medic 200 Lei și deteriorări 100 Lei.

Alimente: 125 kg. făină de pâine, 30 kg. făină albă, 100 kg. cartofi, 12 kg. unsoare, 100 ouă, 5 kg. zahăr și 5 kg. săpun pentru elevele cari își spală rușele în internat, iar celelalte 1 kg. Pe viitor nu se mai face scutire de alimente sub nici un motiv.

Anunțurile pentru primirea în internat se vor face la 15 August la 10 Septembrie. Fiecare elevă va prezenta: 1. Certificatul școlar de clasă absolvită; 2. Certificat medical că este deplin sănătoasă și 3. Certificat dăla comună că nu este acolo nici o epidemie. Numai aceia elevă se va considera înscrisă, care plătește anticipativ 2000 Lei din taxă.

Elevele cari din oarecare motive ar părăsi internatul, vor fi obligate să plătească taxa și alimentele pe jum. an. Taxa pentru orele particulare de muzică (pian, vioară) se va plăti anticipativ pe jum. an. Pentru fiecare elevă se va depune la dir. int. 500 Lei

(1301)

Direcțiunea internatului ort. rom. de fete din Arad.

(850)

KOPROL Cacao la Păgărita

Atelierul
de fotogra-
fie a lui

GEZA NAGY

din Bul. Regina Maria Nr. 8,
pregătește fotografiile de artă,
pasteluri și mărește foto-
grafiile pe prețuri reduse. (1269)

Către tinerii absolvenți ai școlilor
din Arad „Aviatorii de Măine”

Experiența războiului a dovedit importanța și folosul reale aduse de aviație în timpul războiului. Noul mijloc de luptă cu ajutorul avioanelor a contribuit în mare parte la victoria aliaților noștri. Din înaltul cerului aviatorul cu ochii lui de vultur surprindea toate mișcările inamicului pe care-l zărea pe suprafața pământului ca mușorii de furnici și din senin porneau să cadă asupra lui ploaie de foc punându-l în debandă și aducând victorie.

Importanța acestei arme a fost atât de mare, încât împunându-se prin necesitate și randamentul său s'a hotărât a se trage folosul și în timp de pace luând astfel ființă aviația civilă atât pentru transporturi urgente de pasageri cât și pentru colete sau corespondență.

Raidurile atât de renumite înconjurând Europa și stabilind legătura peste ocean cu America a convins pe cei mai sceptici de siguranța și importanța aviației.

Și nemai privind înapoi la premergătorii aviației pămîntului, Dedal și Icar făcând raportul între mijloacele lor rudimentare de atunci și modul cât se poate de superior a prezentării avionului astăzi ne putem face perfect convingerea că avionul în eter prezintă mai multă siguranță decât un automobil terestru.

Ca o chezie a importanței acestei arme A. S. R. Principele Carol, moștenitorul tronului, a luat asupra sa greaua sarcină, dar tot atât de onorabilă de Director superior al aeronauticii, căutând prin autoritatea și capacitatea sa să aducă aviația la locul care-i merită între armele de luptă ale patrii noastre.

Pașul cel mai înaintat și cel mai sigur este acela a înființării școalelor militare de aeronautică.

Tinerii noștri, viitorii aviatori de mâine, vor iubi cîntecul patriei noastre strămoșești apărând-o în contra cotropitorilor. Acolo în școlile aviației se vor găsi bravi noștri aburători înălțări de o singură idee: ca de acolo de sus întocmai ca Dumnezeu părinților și ai noștri să protejeze țara aceasta care nu poate să fie decât a noastră, a românilor. Tinerii încălzii la focul vitejiei străbunilor noștri, nu vă codiți și pașiți în număr cât mai mare în această școală a aerului.

Prezența voastră în număr cât mai mare va forma convingerea că v'ați dat seama de importanța acestei arme și se va putea face astfel selecțiunea atât de necesară într-o astfel de școală de elită.

Nu mai gândiți spre acel „Escalior”, care se află în aspirațiunile noastre ale tuturor, și faptul că în fruntea acestor școli stă moștenitorul tronului să îndrepte pașii voștri siguri către școlile văzduhului.

Și pentru că cele de mai sus să fie complete redăm mai jos condițiunile de admitere în școlile pregătitoare de ofițeri activi de aeronautică.

A) Ofițeri activi aburători

ART. 1. — Pentru secția de ofițeri activi combatanți.

a) Scopul școlii este de a pregăti elementele pentru înădăruarea corpului ofițeresc aeronautic navigant (observator și pilot de avion).

Durata școlii este de 2 ani — după care elevul devine ofițer.

ART. 2. — b) Concursul de admitere în școală se va ține în ziua de 10 August 1925 — în localul Școalelor Militare Aeronautice-Cotroceni.

Concursul se va ține în fața unei comisii compusă dintr'un General numit de Inspectoratul General al Aeronauticii ca

Președinte, Comandantul școalelor, directorul de studii al Școalelor și 2 ofițeri superiori, profesori ai Școalelor (art. 6 Regul. Școalelor Militare).

Comisiunea va fi completată cu un ofițer interior ca secretar și doi medici numiți de Inspectoratul Aeronauticii.

ART. 3. — Vor putea fi admiși în anul I al Școlii trecând numai examenul medical:

1. Absolvenții Liceelor militare, bine apreciați de comandanții liceelor și cari au avut media generală pe ultimul an de studii și în parte la Matematici și Științele Fizico-Chimice cel puțin 7 (șapte).

2. Absolvenții Liceelor civile cu 8 clase reale cari au avut media generală cel puțin 7 (șapte).

3. Absolvenții a 7 (șapte) clase de liceu secția reală cari au avut pe ultimii trei ani media generală cel puțin 8 (opt).

Vor putea fi admiși în anul I al școlii cu examen:

1. Absolvenții a cel puțin 7 clase de liceu secția reală chiar dacă sunt sub drapel.

Elevii corijenți din clasa 7 a vor fi primiți la concurs; însă nu vor putea fi admiși în școală decât sub rezerva trecerii cu succes a examenului de corijență și promovarea clasei a 7-a. Liceul printr'o adresă va menționa la ce materie se găsește corijențatul: cei corijenți la fizico-chimice și matematici nu vor fi admiși la concurs.

ART. 4. — Vor putea fi admiși direct în anul al II-lea fără concurs:

Tinerii cu T. R. art. 52 din Legea de Recrutare absolvenți ai școalelor pregătitoare de ofițeri de rezervă de artilerie, geniu, marină sau aeronautică cari au la bază liceul real complet și care renunță la gradul de sublocotenent de rezervă prin consimțământ aparte. Deasemenea se primesc în anul al II-lea absolvenții anului I al Școalelor pregătitoare de artilerie, geniu și marină.

Aceștia însă vor trece examenul medical.

ART. 5. — Pentru a fi admiși la concurs sau direct în școală candidații trebuie să îndeplinească condițiunile de studii să îndeplinească și următoarele puncte:

a) Să fie de naționalitate română și cetățean român.

b) Să satisfacă probele de sănătate cerute de condițiunile de a fi personal navigant.

c) Să fie bine notat la conduită — la școala de unde provine;

d) Să nu fi fost îndepărtat disciplinar din nici o școală militară sau civilă;

e) Să aibă etatea de 17—22 de ani impliniți la data intrării în școală, iar candidații aflați sub drapel până la 24 ani impliniți la aceleași date;

f) Să nu fie căsătorii.

ART. 6. — Pentru a fi admiși la concurs, candidații trebuie să înainteze prin petiție Școlii Militare de Aeronautică-Cotroceni-București, cel mai târziu până la 5 August următoarele acte:

1. Extractul după actul de naștere.

2. Actul de naționalitate și cetățenie Md. A. (Reg. Ș. Preg. Of.)

3. Actul de poziție și onorabilitate al părinților Md. B. idem.

4. Pentru minori, consimțământul părinților că elevul poate deveni pilot sau observator aerian.

5. Angajamentul candidatului — consimțământul părintelui și tutorei că va servi în aeronautică 9 ani după obținerea gradului de sublocotenent.

6. Certificatul doveditor de studii.

A) Ofițeri mecanici

ART. 7. Secția ofițerilor mecanici.

Scopul școlii este de a forma ofițeri mecanici de aeronautică.

Durata școlii este de doi ani elevul devine ofițer mecanic.

ART. 8. Concursul de admitere se va ține în ziua de 10 August în localul Școalelor Militare Aeronautice-Cotroceni.

Concursul se va ține în fața unei comisii compusă dintr'un General Inspectoratul General al Aeronauticii, Președinte, Comandantul școalelor, doi studii și doi ofițeri superiori ai școalelor (art. 6 Reg. Ș. Militare).

Comisiunea va fi completată cu un ofițer interior ca secretar și doi medici numiți de Inspectoratul Aeronauticii.

ART. 9. Vor fi admiși fără concurs în anul I al Școlii trecând numai examenul medical:

a) Absolvenții Școlii Tehnice nautice de la Medias cari au intrat în mii doi ani media generală cel puțin 8 (opt) și media la grupul de materii fizice cel puțin 7 (șapte).

b) Absolvenții Școalelor superioare din țară sau străinătate rec de stat, cari au media generală pe ultimii trei ani 8 (opt).

c) Absolvenții a șase clase de liceu cu media ultimului an de studii și la matematici 7 (șapte) și care în timpul se bucură și de aptitudini tehnice.

Cu examen:

a) Absolvenții Școlii tehnice nautice de la Medias, absolvenții Școalelor superioare de meserii și absolvenții a șase clase de liceu real.

Ambele categorii de candidați trebuie să îndeplinească în prealabil și condițiunile de art. 5 din prezenta Md. A.

ART. 10. Pentru a fi admiși la concurs sau direct în școală trebuie să înainteze prin petiție școalelor militare aeronautice-Cotroceni-București cel mai târziu până la 5 August 1925 următoarele acte:

1. Extractul după actul de naștere.

2. Actul de naționalitate și cetățenie Md. A. (Reg. Ș. Milit. de Of.)

3. Actul de poziție și onorabilitate al părinților Md. B. idem.

4. Angajamentul candidatului a servimântului părintelui sau tutorei în aeronaucă 9 ani după obținerea gradului de ofițer mecanic.

5. Certificatul doveditor de studii.

ART. 11. Pe tot timpul examenului școlii pune la dispoziția candidatului întreținerea cu totul gratuită (dormitor, masă) iar celor reușiți și transportul gratuit acasă.

ART. 12. Locurile disponibile în anul școlar 1925—1926 sunt:

— 40 pentru anul I secția combatanți

— 20 pentru anul II secția combatanți

— 30 pentru anul I secția mecanici.

ART. 13. Candidații admiși în școală vor avea în tot timpul celor doi ani de studii întreținerea gratuită.

Ministerul de război:

General de Divizie, (ss) Măruș

Șef de Stat Major al Armatei

Locot. colonel (ss) Theodor

Acceptarea acordului pentru plata datorilor antebelici

O telegramă a dlui Garoni, președinte al Uniunii Camerelor de Comerț italiene din România, a sosit ieri la Camera de Comerț din București anunțând că recentul acord încheiat în fața pentru plata datorilor antebelici, a fost acceptat de majoritatea creditorilor italieni.

merea printre oameni, cerșindu-le pâine sau mămăligă și cum, dacă-l necăjia, s'arvia în vânt de două ori și o lua razna în galop pe șosea, apoi, binisor, se întorcea iar la soldați, cu ochii rugători, cași cum li-ar fi zis: „Ami da?”; iar dacă se făcea a nu-l băga în seamă, atunci Gavril, s'arbindu-și coada drept în sus, li s'abiera cu necaz pen emțete: I. A!

Ofițerilor li era drag cantonul alb cu înalta chivă de țigle roșii pentru că se vedea de departe chiar pe timp noros, și era penultimul post de inspecție înaintea de a ajunge la baricada dublă, largă, de bărne groase, care închidea șoseaua dela 7 seara oprind cu totul circulația până a doua zi.

Un singur rău avea cantonul al 13-lea: inspecția rondului ajungea târziu la dânsul, și une ori, pe vreme de viscol sau de ploaie, rondul nici nu venea, așa că nu era chip, călcând puțințel regulamentul, — „că doar nu era în război” — să te descași și să te destingi, fie și un sfert de ceas, de curele cari ajungeau să-ți arză trupul ca o cingătoare de foc. Tot fiindcă era penultimul punct de inspecție de sigur, ori poate pentru că era postul de lângă baricada și erau în apropiere găuri de lup, rețele de sârmă și tranșee, ofițerii erau totdeauna foarte minuțioși în inspecțiunile lor aci, și s'a întâmplat ca, la trei rânduri, și merca la cantonul 13, acelaș sublocotenent, apropiindu-se pe nevăzute, să la baioneta santinelei surprinse, și rușinea, mai mult decât pedeapsa primită era mare...

— Chivuleți!

— Ordonanți!

— Iar stai nițel: știți cine-i azi ofițer de

rond? Domnul sublocotenent care ține la baioneta acu două săptămâni... Vezi să nu ne mai dai de rușine și amai!

— Păi, să fi tras, domnule sergent?

— Să fi tras!

Toată rușinea de a fi fost surprins, dezarmat, ocărat, luat în batjocură de camarazi, o retrăia dureros soldatul Chivuleț, căzut din nou de santinele în acelaș post, pe aceeași vreme a rondului, iar scuză pe care în suflet și o tot spunea: „Cum să fi tras! Nu-mi puteam omori ofițerul!” nu izbutea să ștergă sentimentul de umilire care-i bicia sângerile în obraz la amintirea batjocurilor îndurate. Neliniștea din sufletul său îl turbura într'atât, încât îl împedea să-și concentreze atenția, cum s'ar fi căzut, într'a păzirea consensului. Niciodată poate nu i s'a părut completășului Chivuleț mai grea paza ca în noaptea aceasta de cumpănit întunec, niciodată nu i s'a părut mai jos și mai înăbușitor strâmtul capac de nori ascundând stetele tovarășe cum nici mai întristător negrul ce se strângea de toate părțile, lăsând să se vadă doar o scurtă dungă cenușie din șoseaua dată în paza lui. Se așia să-și adune toată voința ca să gonească gândurile străine, să poată prinde cu urechea cel mai slab zgomot, să străpungă cu ochii lui cei mariți perdeaua de zăbrănc gros, lăsată parca în jurul gheretei lui, dar merca gândul îl fura, amintindu-i batjocurile camarazilor. Apoi îl năpădia dorul de casă lui, în care simeni nu-i porunceau, dorul ahtiat de largi câmpuri deschise, fără măcar o sprâncenă de deal în zare, dorul de a vedea din nou cerul larg bătut deasupra creștului cu stelele toate, și i venea să rupă gulerul tare al uniformei ce-l îngruma gă-

tul, să lase deschisă tunica la pieptul ca fi liber, să spargă ghereta strănuț de coslog, să împingă deoarte munji negri, în cari ca într'o groasă era de atâtea grele luni, când atâtea se așteptau acasă, dar brusc teama de îl încorda din nou dureros toate Chivuleț și înfunda iar privirea sa în fiecare colț de umbră, și făcuse trestia la cel mai mic din apăsătină ale pădurii: o frunză deșertă cracă uscată ruptă, o pasăre de noaptea gândași cântecul lugruber — cautele goste poate — și apoi iar îl fura acasă.

Deodată, urechia-i prinsese parca o mot de pași, și Chivuleț, ca arma gătire, nemiscat, cu toată încrederea...

Trecu pași, cu siguranță... Strănuț armă s'o rupă, Chivuleț strigă odată sună codrul. „Cine-i? Stai!” și încetă...

„Cine-i? Stai!” strigă iar, o santinele, din sgomotul pașilor pe pla. Pentru a treia oară strigă stăi!...

De astădată sgomotul pașilor se clipă numai și reîncepu grăbit. Atunci, desperat cu furie, neândrăg tugi să tragă, bietul Chivuleț mai „Caporal de gardă!... Vin’ de noaptea rondul”, se rugă amenințător sublocotenent stăi, că trag!... și un armă sguduie codrul prelung, cu ecouri...

Iar când caporalul, postul tot, alergător, sosiră lângă santinele, pe „Gavril”, bietul măgtru, ieși pe șosea.

Heinrich